

i det andet Thing har modtaget det, der vedtagne Forslag til Lov om Erklærings Meddelelse til Ansøgere og Klagere, med Annødning om at forelægge dette Lovforslag for Landstinget. Forelæggelsen skeer herved.

Dagsordenen for næste Møde, imorgen Kl. 1, vil være:

1) Fortsættelse af anden Behandling af: Udkast til Lov angaaende Brandvæsenet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen paa Landet.

2) Til anden og sidste Behandling: Statsrevisorerne Beretning til Rigsdagen med Hensyn til Statsregnskabet for 1856—57.

Mødet hævet Kl. 4 $\frac{1}{2}$.

Et og Tyrgetyvende Møde.

Lovsdagen den 23de Februar.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Det er med Fortsættelse af 2den Behandling af Udkast til Lov om Brandvæsenet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen paa Landet, at dette Møde begynder. Det Ufsnit, der igaar sidst blev sat under Forhandling, og under hvilket vi standsede, angaaer Lovudkastets 4de Capitel, og Forhandlingerne herover er det, der fortsættes.

Thalbitzer: Det vil vistnok være i flere af de ærede Medlemmers Erindring, at under Forhandlingerne om Loven af 20de Juni 1850 om Hartkornets Egalisering, blev det udtalt baade fra Regjeringens og fra Rigsdagens Side, at det var nu om at gjøre at faae alt Hart-

kornet egaliseret. Dette gik nu meget godt med Hensyn til at fratage Eierne af det saakaldte frie Hartkorn Rettigheder, dermed var der Intet i veien, og det var jo ogsaa kun en simpel Retfærdighedshandling; men nu var der to Forhold, hvor Eierne af det frie Hartkorn havde en særlig Forpligtelse, nemlig at holde Districtsheste og at holde Sprøtter. Lovene vare samtidigt under Behandling; den om Hartkornets Egalisering kom ud den 20de Juni, men den om Districtshestene blev først til Lov den 16de Marts 1851. Under Forhandlingen af denne Lov reiste sig ogsaa en enkelt Stemme ligesom den, vi hørte igaar af det ærede Medlem, der har stillet det første Endringsforslag til dette Ufsnit (Milling), for, at man ikke skulde forhaste sig med at egalisere Hartkornet paa denne Maade, at det var intet passende Sted i denne Lov at fritage det privilegerede Hartkorn for at holde Heste, at det kunde altid skee, og at Tiden rettest var dertil, naar vi fik en ny Armeorganisationsplan sat igjennem. De ærede Medlemmer vilde let see, at havde dette Princip gjort sig gjældende, vilde vi nu 10 Aar efter have seet, at Eierne af Hovedgaardene og Præsteforber endnu havde haft den bethdelige Byrde at skulle holde Districtsheste. Det var saaledes meget heldigt, at den daværende Regjering holdt meget fast paa, at Egaliseringen skulde være fuldstændig, og som bekjendt vedtog begge Rigsdagens Afdelinger Loven. Nu har den ærede Landstingsmand, som jeg før nævnte, ogsaa igaar, saavidt jeg forstod det, udtalt, at det havde ikke nogen Hast med at faae dette Forhold med Sprøtterne ordnet, og at det kunde altid komme i en senere Lov; men jeg troer rigtignok, at naar det skal ordnes — og det frengaaer jo klart og tydeligt af Loven af 20de Juni, at der er et bestemt Tilfagn derom — saa maa det skee nu. Naar der i Hartkornsegaliseringsloven staaer, „at det med Hensyn til Brandbrevskaber skal nærmere ved Lov bestemmes osv.“, saa kan dermed ikke være meent Andet, end at den Hovedgaardseierne særlig paahvilende Forpligtelse til at holde Sprøtte nu skulde fordeles paa det hele Sogn. Mit Endringsforslag under Nr. 103 gaar ikke saa meget ud paa at faae dette fast; thi dette antager jeg virkelig ikke vil møde nogen Oppo-